

[Stæhr Johansen.]

Skriftlig begrundelse.

I åbningsdebatten udtalte statsministeren med henblik på det tidligere af socialdemokratiet fremsatte forslag om at nedskære forsvaret:

„Vi genfremsetter vort forslag med de, som jeg tror forsvarsministeren vil kunne bekræfte, forholdsvis mindre ændringer, som de hidtidige forhandlinger har givet anledning til, og så håber vi på en bred forhandling i det udvalg, der så bliver nedsat.“

Det er overraskende, at forsvarsministeren herefter — bl. a. i tv den 4. november 1971 — standser indvendinger fra sagkyndige imod forslaget med henvisninger til, at det skal undergå væsentlige ændringer, inden det fremsættes igen.

Enten må statsministerens udtalelse være uholdbar, eller også må det være berettiget, at de sagkyndige fremkommer med deres indvendinger imod det pågældende forslag.

Stæhr Johansen: Siden socialdemokratiet i 1968 brød med den linje, der har kendetegnet dansk forsvarspolitik siden 1960, ved at frigøre sig fra forsvarsforliget, har man haft svingende standpunkter, og nu, da man igen er blevet regeringsparti, har standpunkterne fortsat været svingende. Man behøver bare at tænke på, at i 1969 erklærede statsminister J. O. Krag, — som dengang det største oppositionspartis leder — på et pressemøde, at han gik ind for 12 måneders tjenestetid og vendte sig mod en hvervet hær. Men i april 1970 offentliggjorde socialdemokratiet et nyt forslag til en forsvarsordning her i landet, der byggede på en 5-6 måneders tjenestetid samt en hvervet hær.

Under åbningsdebatten for nylig udtalte statsministeren:

„Vi genfremsetter vort forslag med de, som jeg tror forsvarsministeren vil kunne bekræfte, forholdsvis mindre ændringer, som de hidtidige forhandlinger har givet anledning til.“

Overraskende er det derfor, at forsvarsministeren få dage efter i tv ifølge pressens referater udtaler, at forslaget, når det fremsættes i folketinget først i december, vil forelige i en anden skikkelse end den, man har kendt fra socialdemokratiets tid i opposition. Derfor er det, jeg spørger: hvad vil

regeringen og socialdemokratiet have folk skal tro på? Er statsministerens udtalelse fra åbningsdebatten den 21. oktober nu omgjort af forsvarsministeren den 4. november? Med den betydning, forsvaret har for Danmarks fred og sikkerhed, er en uklarhed som den, der er kommet efter den nye regerings tiltrædelse, efter min opfattelse meget uheldig. Derfor er spørgsmålet stillet.

Statsministeren (J. O. Krag): Hr. Stæhr Johansen sagde, at socialdemokratiet i 1968 brød med den linje, der i mange år har kendetegnet dansk forsvarspolitik. Ret beset var det vel venstre og konservative, der brød forsvarsforliget som pris for regeringsdannelsen med de radikale. Det er jo dér, vi har indledningen til, at der opstod uenighed mellem de fire partier, der i en lang årrække havde holdt sammen om dansk forsvarspolitik.

Så vil jeg gerne sige til hr. Stæhr Johansen som svar på hans spørgsmål, at det bygger på et forkert grundlag. Jeg tvivler ikke på, at hr. Stæhr Johansen er i god tro. Det er oplyst over for mig, at forsvarsministeren ikke i tv den 4. november udtalte, at forslaget skal undergå væsentlige ændringer, inden det fremsættes igen. Noget sådant blev sagt i en speakertekst. Jeg ved fra forsvarsministeren, at tv har indrømmet, at udtalelsen ikke er faldet, og man har beklaget misforståelsen. Spørgsmålet er altså stillet på et forkert grundlag, og det er det, der blev sagt i tiltrædelseserklæringen, der står fast.

Stæhr Johansen: Jeg vil naturligvis tage statsministerens bemærkninger til efterretning, men jeg må alligevel sige, at jeg ikke forstår, at man helt kan afvise spørgsmålet, for der faldt jo andre udtalelser i tv-avisen. F. eks. sagde forsvarsministeren i den, hvis jeg må bruge udtrykket, noget uvenlige form, som forsvarsministeren anvendte over for viceadmiral Helms, at det ville være klogt, om man ventede med kommentarer, til man så forslaget med bemærkningerne til det. De politiske overvejelser skulle ske i folketinget. Jeg må opfatte denne udtalelse til viceadmiral Helms som gående i samme retning som det, der lå imellem linjerne i mit spørgsmål til statsministeren, nemlig at det er væsentlige ændringer, man vil foretage. Når man netop til viceadmiralen, som